

Punina vremena ispod Križa korizme

Korizma je...je li nas Duh nagnao u pustinju? Da nas Duh vodi i đavo kuša?

Jesmo li ušli u svoju sobu? Došli k sebi? Umirili se? Molimo li? Gospodin je blizu. Zbog buke u sebi i oko sebe, zbog žurbe, svojih misli, briga, planova, potreba i htjenja često to ne osjećaš. Gospodin je u tebi, a ti nisi u sebi. Uđi u sebe, uđi u svoju sobu, moli. Isus je molio i pokazao nam koliko je važna/plodna molitva. Isus je molio s drugima, molio je s Josipom i Marijom, s apostolima je molio, i sam je molio, i u tišini, i u noći, i danju. Pusti Duhu da te nagna u pustinju. U pustinji nema suvišnog sadržaja. Budi bez suvišnog sadržaja, oslobodi svoje misli. Pustinja = samoća. Kakva je tvoja samoća/pustinja? Osjećam li se na radnom mjestu kao u pustinji? U obitelji? S rodbinom? S prijateljima? Jesam ja njima pustinja? Jesam li na radnom mjestu pustinja? Jesam li...? Pustinja/samoća je puna kušnji. Isus je 40 dana bio u pustinji, pitaj ga hoće li biti s tobom u tvojoj pustinji? Koliko puta je želja bila da mi je otići negdje... negdje, problema se riješiti? Je li rješenje odlazak nekuda? Fizički odeš. Misli idu s tobom. Problem ide s tobom. Muka ide s tobom. Radost ide s tobom. Što je Isus prolazio u pustinji? Biti u pustinji je žrtva. Kušnja je odmah tu, kušnja za um, misli, tijelo. Jesi li osjetio napast izići iz pustinje, iz sobe, iz sebe? Biti u sebi je pomalo bolno, zar ne? Napast uspije nagovoriti na grijeh, a grijeh izaziva osjećaj krivnje. Tjera da se sakriješ od Boga. Nemoj! Nemoj se skrivati. Korizma je... (bilješke uz korizmene meditacije, I.J.)

Proletne kvatre su iza nas, a posvećenje, pokora i obraćenja ispred nas.

OBAVIJESTI:

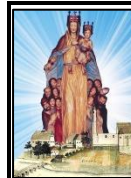
- 1. SVAKI PETAK u korizmi** pobožnost Križnog puta:
u Oštarijama **18,00** sati i misa,
u Skradniku u **16,00** sati
na Cerovniku u **16,00** sati

2.DOPRINOS: – za crkvu:

Župa Oštarije: IBAN HR30 2340 0091 1101 7283 7

Župa Cerovnik IBAN HR56 2402 0061 1004 0659 6

Župni ured Oštarije

Pod Gospinim plaštom

OŠTARIJE i SKRADNIK, CEROVNIK i VOJNOVAC

047-584-070 • 098-245-587 • gospaodcudes@gmail.com

28. veljače 2021 • 2. korizmena • God. XII. • br. 9 (546)

500

Ovo je Sin moj ljubljani

Čitanje svetoga Evanđelja po Marku: " U ono vrijeme:Uze Isus sa sobom Petra, Jakova i Ivana i povede ih na goru visoku, u osamu, same, i preobrazi se pred njima. I haljine mu postadoše sjajne, bijele veoma–nijedan ih bjelilac

na zemlji ne bi mogao tako izbijeliti. I ukaza im se Ilija s Mojsijem te razgovarahu s Isusom. A Petar prihvati i reče Isusu: »Učitelju, dobro nam je ovdje biti! Načinimo tri sjenice: tebi jednu, Mojsiju jednu i Iliju jednu.« Doista nije znao što da kaže jer bijahu prestrašeni. I pojavi se oblak i zasjeni ih, a iz oblaka se začu glas: »Ovo je Sin moj ljubljani! Slušajte ga!«

I odjednom, obazrevši se uokolo, nikoga uza se ne vidješe doli Isusa sama. Dok su silazili s gore, naloži im da nikomu ne pripovijedaju što su vidjeli dok Sin Čovječji od mrtvih ne ustane. Oni održaše tu riječ, ali se među sobom pitahu što znači to njegovo »od mrtvih ustati«.

Riječ Gospodnja(Mk 9,2-10)

2. korizmena

Odmah na početku korizmenog vremena Crkva čita Evanđelje koje na prvi pogled ne spada u ozbiljnost pokorničkog vremena: "preobraženje" Isusovo na visokoj gori. Kako to da se baš odlučila za taj izbor? Čas ili trenutak događaja objašnjava njegovo mjesto u korizmenom vremenu. Isus je na putu iz Galileje prema Jeruzalemu. Sve jasnije govori svojim pratiocima da su pred njim teški dani. Otvoreno govori o tome da ga u Jeruzalemu čeka odbacivanje, muka i smrt. Za njegove pristaše situacija je žalosna. Ne mogu razumjeti kako će se to dogoditi. Očekuju od Isusa pobjednički put, oslobođenje svoje zemlje, i svoga naroda od okupatora i tlačenja. Tko od nas rado prilazi patnji, boli? Tko se instinktivno ne brani protiv takvog pogleda? Mi nismo stvoreni za bol, za patnju. I za Isusa je bilo tako. On nije tražio patnju radi patnje. Ali je znao da je mora uzeti na sebe i da ne može sebe i svoje poštediti od nje. A i oni su trebali znati: Patnja nema posljednju riječ. Ona je prolaz, vrata, koja se otvaraju za novu, neuništivu sreću. Trebalo je trojici apostola koje je on uzeo sa sobom i poveo ih na goru visoku, u osamu, same, dati sigurnost. Tu će oni biti svjedoci jednog nezaboravnog trenutka. Pred njihovim se očima preobrazio. Haljine mu postadoše sjajne, bijele

veoma – nijedan ih bjelilac na zemlji ne bi mogao tako izbijeliti. I u tom sjaju objave dvojica velikih proroka Staroga zavjeta, Mojsije i Ilija razgovarahu s Isusom. To je morao biti neopisivi osjećaj sreće, jer je Petar odmah želio ostati. Sreća treba potrajati. Ujedno i zastrašujući doživljaj: iskusiti tako jaku blizinu Boga, ima nešto tajnovita u sebi. K tome glas, koji im govori, da je Isus ne ispravnom putu, potpuno vrši volju Božju i da oni trebaju biti usko uz njega. Doživljaj na brdu ostaje jedinstven trenutak. Ali, on je trebao pomoći apostolima, da ne odlutaju od Isusa kad on bude u teškom času patnje i groznog razapinjanja. Neka ne zaborave da je Isus stvarno Božji “Ljubljeni Sin” i da će nakon patnje doći sreća, uskrsnuće. Kod preobraženja Isusova moramo misliti i na vlastita iskustva. Sigurno smo imali u svome životu teških trenutaka, kada smo i tjelesno i duševno bili jako opterećeni. Kada smo bili, što bi se reklo, na granici izdržljivosti. A onda smo doživjeli iskustvo svijetlih trenutaka, prije svega u susretu s ljudima. Puno puta bio je dovoljan jedan smješak, pogled u lice, ili lijepi trenutak u prirodi. Ti su nam trenuci često puta davali novu snagu, da nastavimo svoj put. To su bili trenuci utjehe, jačanja, nade: biti će dobro! Isus želi svakome od nas darovati takva iskustva: preobraženje i u mome životu! Fra Jozo Župić

Papina poruka za korizmu 2021.

“Evo, uzlazimo u Jeruzalem...” (Mt 20, 18).

Korizma: vrijeme obnove vjere, nade i ljubavi.nastavak:

U sabranosti i tihoj molitvi, nada nam se daje kao nadahnuće i unutarnje svjetlo koje svojim svjetlom obasjava izazove i izbore s kojima se suočavamo u svome poslanju: eto zašto je od temeljne važnosti povući se na molitvu (usp. Mt 6, 6) i susresti se, u skrovitosti, s Ocem koji je sama nježnosti. Živjeti korizmu s nadom znači osjetiti da smo, u Isusu Kristu, svjedoci novog vremena u kojem Bog “sve čini novo” (usp. Otk 21, 1-6). To znači primiti Kristovu nadu koji polaže svoj život na križu i kojeg Bog uskrisuje treći dan, »uvijek spremni na odgovor svakomu koji od [n]as zatraži obrazloženje nade koja je u [n]ama« (1 Pt 3, 15).

3. Ljubav, koju se živi po uzoru na Krista, u pažnji i suosjećanju prema svakoj osobi, najviši je izraz naše vjere i naše nade. Ljubav se raduje dok gleda druge kako rastu. To je razlog zašto pati kad je drugi u nevolji: usamljen, bolestan, beskućnik, prezren, u potrebi... Ljubav je zanos srca koji nam omogućuje izići iz sebe samih i koji gradi vezu dijeljenja i zajedništva.

»“Socijalna ljubav” omogućuje napredak prema civilizaciji ljubavi, na koju se svi možemo osjećati pozvanima. Ljubav, sa svojom univerzalnom dinamikom, može izgraditi novi svijet, jer to nije besplodni osjećaj, nego najbolji način za postizanje učinkovitih putova razvoja za sve« (FT, 183).

Ljubav je dar koji našem životu daje smisao i zahvaljujući kojem onoga koji je u neimaštini smatramo članom svoje obitelji, prijateljem i bratom. Ono malo, ako se dijeli s ljubavlju, nikad se ne potroši, nego postaje zalihom života i sreće. Tako se dogodilo s brašnom i uljem udovice u Sarafti, koja je ponudila kolačić proroku Iliji (usp. 1 Kr 17, 7-16) i s kruhovima koje Isus blagoslivlja, lomi i daje učenicima da ih razdijele mnoštvu (usp. Mk 6, 30-44). Isto je i s našom milostinjom, bila ona mala ili velika, kad se daje u radosti i jednostavnosti. Živjeti korizmu ljubavi znači skrbiti za one koji pate, koji su napušteni ili su obuzeti tjeskobom zbog pandemije covid-19. U prilikama u kojima vlada velika neizvjesnost u pogledu budućnosti, spominjući se riječi koje je Bog uputio svome Sluzi: »Ne boj se, jer sam te otkupio« (Iz 43, 1), pružimo zajedno sa svojom ljubavlju riječ povjerenja i pomozimo drugome da osjeti da ga Bog ljubi kao svoje dijete.» Samo pogledom čiji je horizont preobražen ljubavlju, koja vodi do toga da se spozna dostojanstvo drugoga, siromašne se može prepoznati i cijeniti u njihovu neizmjenom dostojanstvu i poštivati u njihovu vlastitom načinu života i kulturi, te ih tako stvarno integrirati u društvo« (FT, 187). Draga braćo i sestre, svaka etapa života vrijeme je vjere, nade i ljubavi. Neka nam ovaj poziv da živimo korizmu kao put obraćenja, molitve i dijeljenja svojih dobara s drugima pomogne obnoviti, kao zajednica i pojedinci, živi spomen one vjere koja dolazi od živoga Krista, nade oživljene dahom Duha Svetoga i ljubavi čiji je nepresušan izvor Očevo milosrdno srce. Neka nas Marija, Spasiteljeva majka, vjerno prisutna podno križa i u srcu Crkve, podupire svojom brižnom ljubavlju i neka nas blagoslov Uskrsloga prati na našem putu prema vazmenome svjetlu. Rim, pri Svetom Ivanu Lateranskom, 11. studenoga 2020., spomen svetog Martina iz Toursa. papa Franjo

Godina sv. Josipa – sveti Josipe, reci mi gdje je on

Sveti Josipe, gdje da nađem Gospodina?

I ti si ga tražio i našao ga. Reci mi gdje je on!

Reci mi gdje je on, kada dani lete ne

ostavljajući tragova.

Reci mi gdje je on, kad su kušnja i bol moj

svakodnevni kruh.

Reci mi gdje je on, kad ga više ne želim tražiti

u svojoj udobnosti.

Reci mi gdje je on, kad se dolazi k meni tražiti utjehu, savjet, prijateljstvo i radost. Sveti Josipe, moj prijatelju, pouči me susretati Gospodina u svakodnevnosti života!

